

Életrészek

Andrási Mónika

Képi ábrázolás alapképzési szak, nappali tagozatos hallgató

Rippl-Rónai Művészeti Intézet

Belső témavezető: Mászáros Anna

Óraadó tanár

Rippl-Rónai Művészeti Intézet-Vizuális Kommunikáció Tanszék

Szaktervezőm és diplomamunkám során a Festészet és Plakátművészet kapcsolatát vizsgáltam. Ehhez elsőként egy plakáttörténelmi áttekintést tettem, majd részletesebben megvizsgáltam a Magyar valamint Lengyel plakátművészetet, annak alakulását, áttekintettem jelentősebb képviselőit, jellemzőit. Ezt követően foglalkoztam napjaink plakátművészetével. Így egy teljesebb képet kaptam, aminek segítségével elkezdhettem a műfajok közti kapcsolódási pontok megismerését. A későbbiek folyamán, az elméleti kutatást követően három festményt és három plakátot alkottam meg, az általam választott „Életrészek” témakör tükrében. Ez a három életrész a kisgyermekkor, fiatal felnőtt és időskor. Ezeknek vizsgáltam életkori sajátosságait is.

Ahogy a festmények, úgy a plakátok megtervezését is manuálisan kezdtem el. A festményekhez családi fényképeket válogattam össze a meghatározott életkoroknak megfelelően, ezekkel párhuzamosan a plakáattervezés folyamán a tematikámnak megfelelő szimbólumok keresésébe kezdtem. Ahogy az dolgozatom elején is olvasható a plakátművészet kiemelt jelentőséggel bíró jellegzetes vonása az, hogy minél kevesebb képi elem felhasználásával igyekszik az általunk közölni kívánt tartalom közvetítésére. Ehhez minimális képi, esetenként szöveges elemet használ fel. Mindezeket figyelembe véve választottam ki az általam legmegfelelőbbnek gondolt életrészeket jelképező tárgyakat, amelyek önmagukban képesek átadni az általam megfogalmazni kívánt üzenetet.

Szöveges elemként került a plakátokra a témakörömet megjelenítő és költői eszközökkel összefoglaló, az általam „Előszó helyett” választott irodalmi alkotás, Kosztolányi Dezső: Akarsz-e játszani? című versének egy-egy kapcsolódó, erőteljes gondolati eleme.

Diplomamunkám tematikájából kifolyólag fontos volt, hogy összekapcsolhatóvá váljanak a festményeimmel. Ennek eszközei közé tartozott a vizuális megjelenítés is a tartalmi szempontokon kívül. A plakátok és festmények egymás mellé helyezve jól mutatják a különböző képi kapcsolódási pontokat. Ezek közé tartoznak a figurák és formák kivágásszerű

alkalmazása. Jól megfigyelhető, hogy eredeti környezetükből kiragadva csak az általam legfontosabbnak tartott elemeket helyeztem el a képeken. Ezen túl közös kapcsolódási pontként jelenik meg még a szürke háttér, valamint a szürke elemek felhasználása.

A plakátművészet kezdetén főként manuális eszközökkel dolgoztak, ezért én is papíron kezdtem el a tervezést. Így lehetővé vált, hogy ahogy a festményeimen, úgy a plakátjaimon is megjeleníthessek festői elemeket, ezzel is összefüggésbe hozva a két műfajt. A digitális módszerek csak a későbbiek folyamán jelentek meg, váltak elérhetővé szélesebb körben is. Utolsó lépésként digitális szerkesztést eszközöltem a plakátokon.

Festészeti vonatkozásban vizsgáltam Fehér László valamint Szűcs Attila munkásságát, főként az emlékezés és portré témakörében. Ehhez kapcsolódóan pedig Keserü Katalin: Emlékezés a Kortárs művészetben c. könyve nyújtott szakirodalmi segítséget.

Ezen túl foglalkoztam még a szimbólumokkal, valamint Johannes Itten: a színek művészete c. könyve vonatkozásában a színek jelentőségével mind a festészetben, mind a plakátművészetben.

Az így elkészült képsorozatokból látható, hogy a két műfaj gyökerei közösek, mind a kettő dominánsan képi elemekre épít, amelyeken keresztül törekszik a művész üzenete átadására. Úgy érzem, hogy munkáim tükrözik és összefoglalják a vizuális ábrázolásmódok egymásból fakadó fejlődését, mely megalapozója hasonlóságuknak. Megalkotásukkor számomra a művészplakátokat jellemző, a lengyel plakátművészetben hangsúlyosan megjelenő, gondolati elemeket összekötő asszociáció volt az elsődleges. Ahogy egy plakát, úgy egy festmény is magával tudja sodorni az azt szemlélőt, gondolkodásra készíteni, esetleg emlékeket felidézni benne, amelyen keresztül aztán újabb asszociációk jöhetnek létre. A portré a festészetben ugyanúgy lehet egy üzenet közvetítésének az eszköze, ahogy egy megfelelően megválasztott szimbólumé a plakátművészetben.